

[Bladt.]

flertallet havde haft hastværk med at få dette lovforslag igennem. Det er rigtigt, at det haster, for normalt skal dette lovforslag fremsættes i november måned.

Jeg forstod også, at det ærede medlemme, at der ikke havde været forhandlingsvilje hos udvalgsflertallet til at drøfte spørgsmålet om en ændret finansieringsform. Det er ikke rigtigt, synes jeg; vi har altid været forhandlingsvillige, og det er da også således, at vi gennem årene har gennemført mange fornuftige ændringer, også ændringer, som f. eks. er foreslået af venstre. Men når vi ikke har villet gå med til ændringen af denne finansieringsform, skyldes det, som jeg sagde i mit første indlæg, at vi finder, det er en forringelse af loven, det er en principiel ændring.

Vi har hørt i udvalget og også her i dag, at det ikke bare er denne ændring, det drejer sig om, men at det er en begyndelse til en afvikling af denne lov. Vi finder i hvert fald, at loven har virket udmærket gennem årene, og det har gennem mange år været tingets enstemmige opfattelse. Derfor vil vi bevare den nuværende finansieringsform.

Peter Larsen: Det var med stor forbauselse, jeg bemærkede de synspunkter, det ærede medlem hr. Axel Sørensen fremsatte i sin indledning. Det ærede medlem gav udtryk for, at der ikke var synderlig realitet i vore ændringsforslag, men at vi kun kom med ændringsforslagene, fordi vi ikke mere ville være med til denne lovgivning. Jeg bemærkede senere den højtærede undervisningsministers lidt anderledes opfattelse af mit ordvalg og skal kun sige til det ærede medlem hr. Axel Sørensen, at vi finder, at vore ændringsforslag i opbygning og struktur er rimelige forslag og er udtryk for, at vi ønsker en forhandling om disse forhold. Hvis man havde fulgt vore tanker eller ville have forhandlet om disse eller andre former for en finansiering af dette byggeri, ville vi have medvirket til en gennemførelse af lovforslaget.

Jeg synes, det er helt afgørende at få startet nu, og jeg kan ikke forstå det ærede medlem hr. Axel Sørensens bemærkning om, at det vil være svært at låne penge i sparekasserne. Lad os prøve at stille et

lille regnestykke op. I de senere år er der i Odense amt opført 37-38-39 huse af denne karakter, og hvis man forudsætter, at samtlige disse huse efter vort forslag skulle optage et lån på 5 000 kr. som førsteprioritet, ville det dreje sig om et samlet beløb på 190 000 kr. i løbet af et år. Tror nogen på, at det vil være umuligt at rejse disse penge? Mon ikke sparekasserne vil være interesseret i at komme i kontakt med disse mennesker, sådan at ikke alene de selv, men også deres børn kommer dér? Jeg vil tro, at dette spørgsmål ville kunne finde sin løsning, hvis man blot havde en positiv indstilling med hensyn til de ændringer, vi foreslår.

Den højtærede undervisningsminister bemærkede, at det af os foreslåede ikke var rationelt, at ordningen var for dyr at administrere, og at det var et uheldigt tidspunkt, det var foreslået på. Se, tanken om en anden finansieringsform er ikke ny, den har været fremsat de sidste to år, og når regeringspartierne ikke har villet følge den op, kan det kun hænge sammen med, at man ikke vil tilstræbe en ændring. Jeg erkender da gerne, som ministeren udtrykte sig, at begyndelsen er meget svag; men at den ikke angiver et egentligt princip, kan jeg ikke anerkende, fordi ændringsforslagene netop tilsigter at påbegynde en principiel ændring på disse områder, og det er jo ikke tilfældigt, at vi stiller ændringsforslag af den karakter.

Den højtærede minister taler om, at gennemførelsen af vore ændringsforslag vil forringe muligheden for at få arbejdskraft i landbruget, men spørgsmålet om en bolig er jo ikke det eneste afgørende for landbruget med hensyn til at beholde eller skaffe den fornødne arbejdskraft; det er først og fremmest de økonomiske problemer, de lønmæssige problemer, der er afgørende, og jeg tror, at hvis den højtærede minister ville tage ud i sognekommunerne og se, hvem der bor i disse arbejderboliger i øjeblikket, ville han se, at det i overvejende grad er folk, som har fået disse boliger, medens de arbejdede derude, men når de har fået boligen, er de flyttet ind til byen, til det bedre lønnede arbejde. Derfor har dette ikke så stærk relation til de betragtninger, den højtærede minister gjorde gældende. Men netop fordi vi er inde i en ud-